ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ 2293

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ Δρ. 6.—
ΓΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » » 6½—1
ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ
Ἀν. ἡλ. ὡρ. 5 λ. 12.— Δυσις 7 λ. 31 » 6½
Τοῦ Παραλύτου, Βασιλίσκου μάρτ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 26.6, ἐλαχ. 12.7. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 765.6

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΕΩΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν ἐβεβαίου ὅτι θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν μέχρι πέρατος τῆς συνταγματικῆς τετραετίας τῆς Βουλῆς, ὑπέβαλε χθὲς τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεώς του εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καί, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἐξήγησεν, ὡς αὐτὸς ἔκρινε συμφερώτερον δι' ἑαυτὸν, τοὺς λόγους τῆς πράξεώς του ταύτης.

Δὲν ἠρκέσθη, ἐν τούτοις, μόνον εἰς τοῦτο, ὡς θὰ ἦτο φυσικὸν καὶ ἐπαρκὲς καὶ σύμφωνον πρὸς τὰ κοινοβουλευτικὰ θέσμια. Ἐπροχώρησεν εἰς μίαν ἀρκετὰ σαφῆ προειδοποίησιν περὶ τῶν διαθέσεών του ὡς πρὸς τοὺς μέλλοντας νὰ τὸν διαδεχθοῦν εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας. Ἐν πρώτοις δὲν θέλει ὡς πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεώς τὸν ἡγέτην τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, καίτοι, κατὰ τὰ κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα, τὸ κόμμα τοῦτο ἔχει τὴν ἄμεσον σειρὰν προτεραιότητος μετὰ τὸ πλειοψηφοῦν — εἰς τὴν ἐκπνέουσαν Βουλὴν — βενιζελικόν. Ἐὰν ἤθελεν ἀνατεθῇ εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως, αὐτὸς, κύριος τυπικῶς τῆς πλειοψηφίας εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, δὲν θὰ ἔβιδε τὴν διάλυσιν, τὴν ἐξαρτωμένην, κατὰ τὸ νέον Σύνταγμα, ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ταύτης τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας. Ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει ἐπίσης γνώμην περὶ τοῦ καταλληλοτέρου προέδρου τῆς νέας Κυβερνήσεως. Καί, ἐνῷ φαινομενικῶς συνιστᾷ εἰς τοὺς ἡγέτας τῶν Δημοκρατικῶν κομμάτων νὰ μὴ διστάσουν νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὸ Λαϊκὸν κόμμα — ἐνῷ προχθὲς μόλις τόσα ἀσύστατα καὶ κακόβουλα ἐκραύγαζεν ἐναντίον τοῦ κόμματος τούτου ἀπὸ τοῦ ἰδίου βήματος τῆς Βουλῆς, ὁ κ. Βενιζέλος ἐφόρτισε χθὲς ἀπὸ τοῦ βήματος νὰ θέσῃ ὅσους ἠδύνατο περισσοτέρους οὐσιαστικοὺς φραγμοὺς διὰ τὴν μετὰ τὴν παραίτησίν του ὁμαλὴν καὶ συνταγματικὴν καὶ κοινοβουλευτικὴν ἐξέλιξιν καὶ λύσιν τῆς κρίσεως.

Δὲν ἀνεμέναμεν — ἡμεῖς τοὐλάχιστον—εὐθυτέραν ἐμφάνισιν τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν τῆς «παραιτήσεώς» του. Οὔτε ἀνεμέναμεν ἀλλοίαν τὴν ἐκδίκλωσιν τῆς ἀνησύχου καὶ τεταραγμένης αὐταρχικοκότητός του ἀπὸ τὴν χθεσινήν. Καὶ θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ μεταφράσωμεν εἰς ἁπλῆν Ἑλληνικὴν τὴν πραγματικὴν σκέψιν του, τὴν ὁποίαν ἐφρόντισε νὰ περικαλύψῃ χθὲς μὲ τὰς τεχνικῶς παραταγθείσας φράσεις τῆς ἀγορεύσεώς του.

Ὁ κ. Βενιζέλος εἶχεν ὁρίσει τὴν χθεσινὴν ἡμέραν διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ νομοσχεδίου κατὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου. Ἀλλ' εἶχεν ἤδη πεισθῇ ἀπὸ ἡμερῶν, ὅτι, καὶ ἂν ἀκόμη, ἀποχωρούντων ὅλων τῶν ἄλλων κομμάτων ἀπὸ τὴν Βουλήν, τὸ ἐψήφιζεν ἡ πλειοψηφία του ἡ δουλόφρων, τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο δὲν θὰ καθίστατο νόμος διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος. Ὅταν δὲν τοῦ ἀπέμεινε καμμία πλέον περὶ τούτου ἀμφιβολία, ὅσοι γνωρίζουν τὴν ὑπερτροφικὴν ἐγωκεντρικότητά του, δύνανται νὰ ἐννοήσουν ποῖα αἰσθήματα καὶ ποῖαι σκέψεις τὸν συνεταράξαν, ἀπορροφήσασαι ἀπολύτως τὴν προσοχήν του ἀπὸ κάθε ἄλλο ζήτημα ἐκ τῶν τραγικῶς πιεζόντων τὴν ἀτυχῆ αὐτὴν χώραν τὴν στιγμὴν ταύτην. Ὁ κ. Βενιζέλος δὲν συγχωρεῖ εἰς κανένα νὰ τοῦ προβάλλῃ ἀντίστασιν οὐδ' ἀνέχεται ἐμπόδια εἰς τας αὐθαιρεσίας καὶ εἰς τὰ πείσματά του, τὰ ὁποῖα δεσπόζουν πάντοτε τοῦ λογισμοῦ του. Καὶ ἀπεφάσισε νὰ «παραιτηθῇ», ἀλλὰ ὑπὸ ὅρους. Ἐν πρώτοις, ἐκ κεκτημένης ἀδιορθώτου ἕξεως, ἔκρινε καλὸν νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τοὺς γνωστοὺς ἐγγυτάτους εἰς αὐτὸν στρατοκρατικοὺς παράγοντας, διὰ νὰ ἀφήσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι μετὰ δυσκολίας κατευνάζει τὴν ἀνήσυχον δυσφορίαν των, μόνος αὐτὸς ἱκανὸς πρὸς τοῦτο. Ἔπειτα, κρατεῖ ὑπὸ αἴρεσιν τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς διὰ νὰ τὴν ἐπιτρέψῃ μόνον ὅταν ἡ ρύθμισις τῆς καταστάσεως θὰ ἦτο τῆς ἀρεσκείας του, ἢ μᾶλλον διὰ νὰ ἐκβιάσῃ αὐτὸς τὴν λύσιν αὐτὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Ἐννοεῖ, δηλαδή, νὰ διατηρήσῃ αὐτὸς τὴν πραγματικὴν ρυθμιστικὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν τυπικῶς κατέχει ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Καί, ἐὰν οὕτος ἀνέθετεν εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως καὶ ἐὰν ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἤθελε τύχει τῆς συμπράξεως τῶν ἄλλων δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἠρνεῖτο νὰ δώσῃ τὴν διάλυσιν, καθιστῶν ἀδύνατον τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως. Εἶνε προφανὲς ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος πιστεύει ὅτι οἱ Δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ δὲν θ' ἀνελάμβανον νὰ σχηματίσουν Κυβέρνησιν ἄνευ τῆς συμπράξεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Καὶ τότε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας θὰ τὸν ἐκάλει καὶ πάλιν, κατ' ἀνάγκην, διὰ νὰ τὸν ἐπιφορτίσῃ μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ ἰδικῆς του κυβερνήσεως.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἀναμένει καὶ ὁ κ. Βενιζέλος. Ἀφοῦ, ὡς ἐλπίζει, ἀποδεικνυομένου, ὅτι κανεὶς ἄλλος δὲν δύναται νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν, λαθῇ καὶ παλιν αὐτὸς τὴν ἐντολήν, τότε θὰ ὑπομνήσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ὅτι ἔχει δηλώσει σαφῶς εἰς τὴν Βουλὴν — καί, ὡς γνωστόν, ὁ κ. Βενιζέλος οὐδέποτε παραβαίνει ὅρκους καὶ βεβαιώσεις καὶ δηλώσεις... — ὅτι δὲν δύναται νὰ κυβερνήσῃ ἄνευ τοῦ κατὰ τοῦ Τύπου Νόμου, χθὲς δὲ μάλιστα, προσέθεσεν ὅτι, διὰ ν' ἀναλάβῃ τοῦ λοιποῦ τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας θὰ ἀξιώσῃ ν' ἀναπροσαρμοσθῇ τὸ Σύνταγμα πρὸς τὰς «σημερινὰς ἀνάγκας» — δηλαδὴ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐγωκεντρικῆς αὐταρχικότητός του — καὶ θ' ἀξιώσῃ τὴν κύρωσιν τοῦ κατὰ τοῦ Τύπου Νομοσχεδίου, θέτων τὸν κ. Ζαΐμην εἰς δίλημμα. Δὲν εἶνε καθόλου δύσκολον νὰ ἐννοηθῇ ποία θὰ ἦτο ἡ ἔκβασις : ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἦτο ἕτοιμος ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν Ἀνώτατον τῆς Πολιτείας Ρυθμιστὴν καὶ νὰ ἐπικαθήσῃ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, δικτάτωρ πραγματικός, μὲ ὅλα τὰ συνταγματικὰ προσχήματα, ἐκδικούμενος καὶ τὸν Τύπον καὶ τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς καὶ τὴν Ἑλλάδα διότι ἔχασε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ της, διότι περιέπεσεν εἰς τὴν πρωτοφανῆ αὐτὴν διὰ πολιτικὸν ἄνδρα ἀναξιοπιστίαν καὶ ἀνυπληψίαν. Τὸ πολύ, ἴσως, ἀντὶ τούτου, καὶ διὰ νὰ ἔχῃ μείζονα ἄνεσιν καὶ ἐλευθερίαν δράσεως ἐκ τῶν παρασκηνίων, χωρὶς εὐθύνας τυπικὰς διὰ τὰ δικτατορικὰ ἔκτροπα καὶ ἰδίως τὰς ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων του παρανομίας, θὰ προτιμήσῃ νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ τῆς πλειοψηφίας του μίαν κυβέρνησιν «παραγοντικήν» ἐν εἴδει ὑποκαταστάτου ἐκτελεστοῦ τῶν βουλήσεων του.

Ἂς μᾶς συγχωρήσουν οἱ ἀναγνῶσταί μας τὴν ὠμότητα τῆς ἀνωτέρω διατυπώσεως. Ἀνήκει αὐτὴ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν πάνσαλλο ἢ ἄγνωστον σκέψιν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὰ ἐκτιθέμενα ἀνταποκρίνονται ἀπολύτως εἰς τὰς πραγματικὰς τοῦ χθὲς «παραιτηθέντος» διαθέσεις.

Ἀλλ' ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶνε καθόλου εἰλικρινὴς εἰς τὴν ὅλην αὐτὴν ἐμφάνισιν τῆς «παραιτήσεώς» του· ἐὰν ἐπιδιώκῃ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν ἐξέλιξιν καὶ τὴν εἰς αὐτὸν ἐπανοδον τῆς ἐξουσίας ἐν εἴδει Αὐστραλιανοῦ «μουμεράγκου» — τοῦ κυρτοῦ καὶ περιέργου ἀκόντιου τῶν ἰθαγενῶν τῆς μακρυνῆς ἐκείνης ἠπείρου, τὸ ὁποῖον ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἀκοντίσαντα, ἀφοῦ θίξῃ τὸν στοχον (εἰς τὴν παρουσαν περιπτωσιν στόχος βολῆς εἶνε ὁ Γεροέδρος τῆς Δημοκρατίας)· ἐὰν αὐταὶ εἶνε αἱ ἐνδάμυχοι προθέσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων, ἡ εὐθύνη τῆς ρυθμίσεως — τῆς συνταγματικῆς, τῆς κοινοβουλευτικῆς, τῆς τιμίας καὶ λογικῆς — τῆς κρίσεως βαρύνει ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς χθὲς τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα καὶ τοὺς κοινοβουλευτικοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγούς.

Τὰ πραγματα τίθενται σαφῶς : ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἐξακολουθῇ νὰ πιστεύῃ ὅτι ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς πλειονότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ παραιτηθῇ, ἀλλ' ὤφειλε, μὲ τὴν κοινοβουλευτικὴν πλειονοψηφίαν του, ἡ ὁποία, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δὲν θὰ ἦτο ἁπλῶς πλασματική, ἀλλ' οὐσιαστική, νὰ ἀντιμετωπίσῃ μόνος καὶ τὰ ἐσωτερικὰ καὶ τὰ ἐξωτερικὰ προβλήματα. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος γνωρίζει — τὸ ὡμολόγησεν — ὅτι ἐφθάρη, ὅτι δὲν ἔχει πλέον τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ, ὅτι ἡ κοινοβουλευτικὴ πλειοψηφία του οὐδὲν τὸ πραγματικὸν ἐκπροσωπεῖ. Δι' αὐτό, ἄλλωστε, καὶ παρῃτήθη. Κατὰ συνέπειαν, δὲν τοῦ ἀνήκει πλέον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀρνηθῇ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ἐὰν τοῦ ἤθελε ζητηθῇ. Κατὰ συνέπειαν, αἱ πρὸς τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα ὑποδείξεις του οὐδένα δεσμεύουν, οὐδ' οἱ ὅροι του εἶνε δυνατὸν νὰ συζητηθοῦν. Ὁ ἐκ τοῦ Πολιτεύματος Ρυθμιστὴς δύναται νὰ κινηθῇ ἐν ἀπολύτῳ ἐλευθερίᾳ, κατὰ τὴν ἰδίαν κρίσιν, σταθμίζων ὁ ἴδιος τὰ πράγματα. Καὶ οἱ λοιποὶ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ ἔχουν τὸ καθῆκον πρὸς τὴν Χώραν νὰ βοηθήσουν τὸν Ἀνώτατον Ρυθμιστήν, ὅπως δώσῃ εἰς τὴν κυβερνητικὴν κρίσιν τὴν πρέπουσαν καὶ συμφέρουσαν εἰς τὴν Χώραν λύσιν. Συμφέρει δὲ εἰς τὴν χώραν ἡ ἀπαλλαγή της ἀπὸ τὰς παλινωδίας, τὰ πείσματα, τὴν ἀμήχανον ἀσυναρτησίαν καὶ προχειρολογίαν τῆς βενιζελικῆς πολιτικῆς, ἡ ἐπάνοδος τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ καὶ ἡ κατοχύρωσις τῆς ψυχικῆς ἠρεμίας του ὑπὸ μίαν κυβέρνησιν σώφρονα καὶ μὴ φατριάζουσαν, διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσχερεστάτας στιγμὰς τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Τὸ στόμα

Ὁ τεσσαρακοντούτης κύριος εἰσῆλθεν εἰς τὸ τραμ, ἐξήτασε διὰ τοῦ βλέμματος τὰς κενὰς θέσεις, ἐξέλεξε μίαν ἐξ αὐτῶν, καὶ μὲ κουρασμένον βῆμα ἐπῆγε καὶ ἐκάθησε παρὰ τὸ πλευρὸν μιᾶς ὡραίας κυρίας. Εἶχε παρουσιαστικὸν ἀνθρώπου καλῆς τάξεως, ἀλλ' ἡ μορφή του ἐπρόδιδε κάποιαν κούρασιν ἀπὸ ἀγρυπνίαν. Ἀσφαλῶς δὲν εἶχε κοιμηθῇ ἐπαρκῶς κατὰ τὴν περασμένην νύκτα. Δὲν παρῆλθον, παρὰ ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς εἰσόδου ταύτης, καὶ ὁ τεσσαρακοντούτης ἐθεάθη ἀνοίγων πηχυαῖον στόμα, ἐνῷ ταὐτοχρόνως οἱ ὀφθαλμοί του ἐμισοκλείνοντο καὶ ἡ κεφαλή του ἔγερνε πρὸς τὰ ὀπίσω. Τὸ στόμα ἔμεινεν ἀνοικτὸν ἐπὶ ἀρκετὰ δευτερόλεπτα, ἀποκαλύπτον ὅλον τὸ βάθος αὐτοῦ μέχρι τῆς ἐπιγλωττίδος, μεθ' ὃ ἐκλείσθη καὶ πάλιν μὲ θορυβώδες ἀναθρόον ἐπιφώνημα:

—Ἀααααααααά!

Ὁ τεσσαρακοντούτης εἶχε χασμουρηθῆ. Πάραυτα ἡ κυρία, ποὺ ἦτο πλησίον του, ἔσπευσε νὰ τὸν μιμηθῇ, ἀποκρύπτουσα ὀπωσδήποτε πίσω ἀπὸ τὴν βεντάλιαν της τὸ χάσμημά της. Ὁ τεσσαρακοντούτης ὅμως ἐπανέλαβεν ἐντὸς ὀλίγου τὸ χασμουρητό, θορυβωδέστερον καὶ ἐμφαντικώτερον τὴν φορὰν αὐτὴν, τρεῖς δὲ ἄλλοι ἐκ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ τραμ ἐκαμαν τὸ ἴδιον καὶ κατὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς τρόπον:

—Ἀααααααααά!

—Ἀααααααααά!

—Ἀααααααααά!

Ὁ τεσσαρακοντούτης ἦτο πλέον ἀκράτητος. Ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὸ τραμ, μηδὲ τοῦ εἰσπράκτορος ἐξαιρουμένου, εἶχε παραδοθῇ εἰς ἀτελεύτητα χασμήματα, δὲν ἔβλεπε δὲ κανεὶς ἐκεῖ μέσα παρὰ στόματα χάσκοντα καὶ μασσέλες ἀνοικτὲς, ὡς νὰ προσεπάθουν νὰ ἐξαρθρωθοῦν:

—Βλέπεις τί κάνει μία κακὴ πρᾶξις; εἶπεν ἕνας ἐκ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ ὀχήματος πρὸς τὸν παρακαθήμενον φίλον του, ὅταν πλέον ἡ γαλήνη εἶχεν ἀποκατασταθῆ.

—Θέλετε νὰ εἰπῆτε μ' αὐτὸν τὸν κύριον ποὺ ἐχασμουρήθη;

—Βεβαίως, γι' αὐτόν.

—Τί νὰ σοῦ κάνῃ ὁ ἄνθρωπος; Μήπως τὸ ἤθελε καὶ αὐτός; Τὸ χασμουρητὸ εἶνε μία ἀνάγκη δι' ἐκεῖνον ποὺ δὲν ἔχει κοιμηθῆ καλά. Ἐὰν τώρα μεταδίδεται καὶ εἰς ἄλλους, τί φταίει ὁ πρῶτος αὐτὸς ποὺ ἔκαμε ἐναρξιν;

—Φταίει, διότι ἄφησε νὰ παρουσιασθῇ ἕνα ἀηδέστατον θέαμα. Βεβαίως, ἀφοῦ εἶχεν ἀγρυπνήσει τὴν νύκτα, εἶνε φυσικὸν νὰ νυστάζῃ καὶ ἔτι φυσικώτερον νὰ χασμουριέται. Ἀλλὰ ἠμποροῦσεν ὁ εὐλογημένος νὰ τὸ κάμῃ κάπως εὐπρεπέστερον. Νὰ βάλῃ μπροστὰ στὸ στόμα του τὸ χέρι, ἢ τὸ μαντῆλι, ἢ, ὁπωσδήποτε τέλος πάντων, νὰ ἀποκρύψῃ τὸ πρᾶγμα. Ὄχι μόνον, κατὰ τὸν τρόπον αὐτόν, δὲν θὰ μετέδιδε τὸ χασμουρητό του εἰς ὅλους τοὺς ἐπιβάτας τοῦ τραμ, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως καὶ θὰ τοὺς ἀπῄλλασσε ἀπὸ τὴν ἀηδίαν τοῦ χάσκοντος στόματός του...

—Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ἐλαχίστοι ἀπὸ τοὺς συμπολίτας μου ἔχουν τὴν καλὴν αὐτὴν συνήθειαν, τὴν ὁποίαν ἀνέφερεν ὁ συνεπιβάτης τοῦ νυσταλέου τεσσαρακονταετοῦς κυρίου. Οἱ περισσότεροι, ὄχι μόνον δὲν θεωροῦν ἀναγκαῖον νὰ ἀποκρύπτουν τὸ πηχυαῖον ἄνοιγμα τῶν σιαγόνων των, ὁσάκις χασμῶνται, ἀλλὰ τοὐναντίον, καταβάλλουν προσπαθείας νὰ τὸ καταστήσουν ἐμφαντικώτερον καὶ θορυβωδέστερον. Μήπως ὅμως μόνον εἰς τὰ χασμουρητὰ ἐπικιρατεῖ ἡ ὡραία αὐτὴ συνήθεια; Καὶ ὅταν τρώγουν οἱ συμπολῖταί μου, δὲν εἶνε διόλου εὐπρεπέστεροι. Τὸ στόμα, ὅσον καὶ ἂν εἶνε γεμάτο ἀπὸ τροφάς, δὲν πρέπει οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ παύσῃ ἐκπληροῦν καὶ τὸν ἄλλον προορισμόν, τὸν ὁποῖον τοῦ ἔδωσεν ὁ Δημιουργός, τὸν προορισμὸν τῆς ἐξωτερικεύσεως τῶν ἀνθρωπίνων διανοημάτων. Ὁ Ἕλλην μασσᾷ συγχρόνως καὶ ὁμιλεῖ, συζητῶν μὲ τὸν φίλον του, ἢ ἀφηγούμενος εἰς αὐτὸν τὰ συμβάντα τῆς προτεραίας. Ἠμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανεὶς μάλιστα, ὅτι τὰς ζωηροτέρας καὶ μᾶλλον ἐμφαντικὰς ἀπὸ τας ἀφηγήσεις του τὰς κάμνει μὲ τὸ στόμα μπουκωμένον:

—Λοιπὸν, φίλτατε, ποὺ λές, μᾶτς, μᾶτς, μᾶτς, μόλις μὲ εἶδε ἡ Πόπη ... μᾶτς, μᾶτς, μᾶτς, μᾶτς, μᾶτς, μᾶτς, μᾶτς, συγκίνησι, μᾶτς, μᾶτς, καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἀρθρώσῃ λέξι, μᾶτς, μᾶτς, μᾶτς. Τότε ἐφώναξα ἕνα ταξὶ, χροῦπ, χροῦπ, χροῦπ, τὴν ἔβαλα μέσα, χροῦπ, χροῦπ, καὶ ἀφοῦ πλήρωσα τὸ σωφέρ, τῆς εἶπα, χροῦπ, νὰ πᾶη ἀμέσως χροῦπ, χροῦπ, στὸ σπίτι της καὶ νὰ πιῇ λίγο κονιὰκ, μᾶτς, χροῦπ, γιὰ νὰ συνέλθῃ, μᾶτς, μᾶτς, μᾶτς...

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀφηγήσεως αὐτῆς τὸ στόμα τοῦ ἀφηγουμένου παρουσιάζει θέαμα ἀξιοθαύμαστον. Ἐὰν περιέχεται ἐντὸς αὐτοῦ ἰδίως τοιοῦτον μοτοῦρι ἢ γιαούρτι, ὁ θεατὴς νομίζει, ὅτι ἔχει ἐνώπιόν του τὸ ἄνοιγμα γουδιοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον δουλεύεται σκορδαλιά. Νὰ κρύψῃ ὁ ἀφηγούμενος τὸ θέαμα; Κάθε ἄλλο. Ἀντιθέτως μάλιστα, ὅταν τελειώνῃ τὸ μάσημα τῆς μπουκιᾶς, καὶ τὸ στόμα περιμένει δευτέραν, ἡ ἀφήγησις σταματᾷ ἀποτόμως, ὡς νὰ πρόκειται περὶ μηχανῆς, ἡ ὁποία χρειάζεται τὸ λάδωμα τῆς σάλτσας γιὰ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν λειτουργίαν της. Ἐρώτησα κάποτε ἕνα γνωστόν μου ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ:

—Δὲν μοῦ λὲς, πῶς μπορεῖς νὰ μιλᾷς καὶ νὰ τρῶς ταὐτοχρόνως; Δὲ φοβᾶσαι νὰ μὴν πνιγῇς;

—Καὶ πῶς θὰ πνιγῶ;

—Ὅπως ἐπνίγηκε καὶ ὁ ἀρχαῖος Σοφοκλῆς, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε κάποτε νὰ ἀπαγγείλῃ μέρος τραγωδίας του, ἐνῷ ἔτρωγε σταφύλια. Μία ρώγα ἐπιάσθη εἰς τὸν λάρυγγά του καὶ ὁ μεγάλος ἄνθρωπος τὰ ἐκακάρωσε.

—Αὐτὰ εἶνε σπάνια φαινόμενα, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ ὑπολογίζῃ τις κανείς. Ἡ κουβέντα, κατὰ τὴν ὥραν τοῦ μασσήματος, εἶνε μία καλλιτεχνικὴ ἀπόλαυσις, ὅ,τι περίπου ἡ συνοδεία τῆς ὀρχήστρας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς καλοῦ δραματικοῦ ἔργου!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΥΠΕΒΑΛΕ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΖΑΪΜΗΝ ΣΥΝΕΣΤΗΣΕΝ ΤΟΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΝΕΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΥΠΟ ΕΝΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

Θ' ΑΡΝΗΘΗ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ἡ κυβερνητικὴ κρίσις τὴν ὁποίαν προανήγγειλεν ἀπὸ προχθὲς ἡ «Πρωΐα» ἐξερράγη χθές.

Ἐν ἀναμονῇ ταύτης, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν εἶχεν ἀποκορυφωθῆ. Ἀπὸ ἑνωρὶς τὸ ἀπόγευμα, εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ πέριξ τῆς Βουλῆς, τὰ πλήθη ἀνέμεναν μὲ ἔκδηλον ἀνυπομονησίαν τὴν ἔκβασιν τῶν προαγγελθέντων γεγονότων. Ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου, ἐξ ἄλλου, ἡ ἀγωνία τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ θεωρεῖα ἦτο καταφανής. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι, παρ' ὅλην τὴν ἐορτήν, τὰ θεωρεῖα τῆς Βουλῆς ἦσαν κατάμεστα, οἱ δὲ διάδρομοι ἀσφυκτικῶς γεμᾶτοι καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἀκόμη τῆς συνεδριάσεως.

Εἰς τοὺς δρόμους αἱ συζητήσεις κατέληγον μὲ ἐπωδὸν τὴν προσδοκωμένην κυβερνητικὴν κρίσιν. Ὅταν δὲ περὶ τὰς πρώτας ἑσπερινὰς ὥρας ἤρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν τὰ παραρτήματα τῶν ἀπογευματινῶν ἐφημερίδων, ἐγίνοντο ἀνάρπαστα, τόσον εἰς τὰ κέντρα ὅσον καὶ εἰς τὰς συνοικίας.

Τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου εἶχεν ἐνισχυθῆ, ὡς φυσικόν, καὶ ἐκ τῆς ἀπεργιακῆς κινήσεως καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῆς εἰς τὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ. Προσθέτως, αἱ κυκλοφοροῦσαι φῆμαι περὶ παρασκηνιακῶν ἐνεργειῶν τῶν στρατιωτικῶν παραγόντων, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, συνέτειναν εἰς τὴν παρόξυνσιν τοῦ λαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος, ἰδίᾳ κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας, ὁπότε ἡ πύκνωσις τῶν ἀστυνομικῶν περιπολιῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ ἐπιφυλακὴ ὡρισμένων μονάδων ἀφ' ἑτέρου εἶχαν δημιουργήσει ἀτμόσφαιραν σχετικῆς ἀνησυχίας, ἀποδειχθείσης ἀργότερον ἀδικαιολογήτου.

Δι' ὅλους τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς χροιᾶς ἡ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου, ὅταν ἐγνώσθη ὡς ὁριστικὴ τὴν νύκτα, ἔγινε δεκτὴ μὲ αἴσθημα ἀνακουφίσεως ὡς μία λύσις ἀναμενομένη παρ' ὅλων...

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἡ χρονογραφικὴ ἔκθεσις τῶν χθεσινῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα ἀπέληξαν εἰς τὴν παραίτησιν τῆς κυβερνήσεως Βενιζέλου, ἔχει ὡς ἑξῆς :

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνῆλθε τὴν 4 ½ μ. μ. χθὲς εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ αἴθουσάν του. Κατ' αὐτό, ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι τὸν φέρουν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ὑποβάλῃ τὴν παραίτησιν τῆς κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν θὰ ἀνακοινώσῃ, ὡς εἶπε, καὶ πρὸς τὴν Βουλήν. Ὁ κ. Βενιζέλος προέβαλεν ὡς κύριον λόγον τὴν δζυνθεῖσαν, δῆθεν, ἐπ' ἐσχάτων ἀντίδρασιν τόσον τοῦ Τύπου ὅσον καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας κατέστη, κατ' αὐτόν, ἀδύνατος ἡ κανονικὴ ἄσκησις τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς του, εἰς τὰς παρουσας κρισίμους περιστάσεις. Ἐξήγησεν ἰδιαιτέρως, ὅτι αἱ περιστάσεις αὐταί, καὶ ἰδίᾳ ἡ νομισματικὴ κατάστασις, ἐπέβαλον τὴν ὑποβολὴν τοῦ κατὰ τοῦ Τύπου νομοσχεδίου, ἄνευ τοῦ ὁποίου αὐτὸς δὲν δύναται νὰ κυβερνήσῃ, δεδομένης τῆς ἐναντίον τούτου ἀντιδράσεως καὶ ἐν τῇ Β

ΡΟΔΙΑ ΩΡΑ 5η ουά

ΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ινουν

όλες...

(Συνέχεια έκ τοῦ φύλλου)

Ἐκείνο τό βράδυ ἄφησε ἔως τήν ὥρα ποὺ ὁπηγοῦσε τόν Αὐτερή νά μεταβῆ ἀπευθείας μέ τήν Ἑλένη στό Τιάτρο καί τόν Μπεατρίκε Σιμπ μαζί μέ τήν Νανέτ Ὀλιβιε, ἐκεῖ ὅμως ἀλλά πρόσωπα κάπως κατώτερα (ὁ Μαυρόρχ Γκαρνέ καί ὁ νεαρός Θουανίγκ Μονέ) εἶχαν ἕνα ἐντυπωτικό ἄριστό ζεῦγος.

Τήν ἴδια ἔκανε ὁ Μαυρόρχ. Ἡ Ἄγγλίδα καί ἡ Ἀμερική θέλουν νά μᾶς ἐπιδείξουν ἕνα τέτοιο νούμερο, καί ἔχουν μιά ἐξαιρετική ἱπποδύναμη, ἀλλά ἡ Ἄγγλία, ἐνῶ ἐπιδεικνύει τήν ἀπόλυτη ἐπιστημοσύνη παρά ἀπό τό ἐξόδημα τῶν τραβάει ἀπό τό ἑξάωρο, χάνει τό φόβητρον γιά τήν ἀγγλική βιομηχανία εἶναι ἡ ἀπόλειες στά ἐξαγωγικά της. Τό μόνον φόβητρον γιά τήν ἀγγλική βιομηχανία εἶναι ἡ ἀπόλειες στά ἐξαγωγικά της. Τό μόνον φόβητρον γιά τήν ἀγγλική βιομηχανία εἶναι ἡ ἀπόλειες στά ἐξαγωγικά της. Τό μόνον φόβητρον γιά τήν ἀγγλική βιομηχανία εἶναι ἡ ἀπόλειες στά ἐξαγωγικά της.

Ἡ Ἑλένη ἔκανε τό καλύτερο πού μποροῦσε γιά νά κάνῃ τό ρόλο τοῦ καλοῦ κοριτσιοῦ, ἀλλά

ΠΩΣ ΑΝΗΓΓΕΙΛΕΝ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ ΤΟΥ

ΕΤΟΝΙΣΕΝ ΟΤΙ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΑΝ ΔΕΝ ΨΗΦΙΣΘΗ ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ ΤΥΧΟΝ ΠΑΛΙΝ ΝΑ ΣΧΗΜΑΤΙΣΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ Θ' ΑΞΙΩΣΗ ΡΙΖΙΚΗΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΡΟΠΟΝ ΩΣΤΕ ΝΑ ΕΧΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΠΕΡΙΟΡΙΖΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΤΑΣ ΑΤΟΜΙΚΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

"Ωρα 5 μ.μ. άρχεται ή συνεδρίασις.

Αναγνώσται υπό του κ. Προέδρου δηλώσεις των βουλευτών των κ.κ. Μαύρου, Κ. Ρεπουλιώτου και των άλλων δηλούντων ότι δεν θέλουν λάβει μέρος εις την καλής πίστεως της έποδείξεως των βουλευτών, διότι εί ν' αποδειχθούν αποτελεσματικώς νά προστατευθή το νόμισμα έάν ξεκινήσουν οι τραπεζίται και άρχίσουν νά εξάγουν τά χρήματα των πολιτών, γίνεται δέ λόγος διά τήν σκοπιμότητα τής ψηφίσεως τοιούτου νομοσχεδίου. Καί πολλοί

"Ηρξατο ή συζήτησις επί τοῦ καταργήσεως του Η. Δ. περί κανονισμού των ένωτικών του Ἰατροσυνεδρίου Γενάσιου και τροποποιήσεως αὐτοῦ, τροποποιήσεως και μεταβάσεως τὸ ἐπαγγελμα τοῦ ἰατροῦ ἀπὸ τοῦ ἐλευθερίου εἰς τὸ προσφέρης διατάξεων τινων τοῦ ἀνωτέρω νόμου.

Ὁ κ. ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΣΟΦΙΑΝΟΣ (Πραβ.) Κύριοι βουλευταί, τὸ ὑπὸ τὴν κρίσιν σήμερον νομοσχέδιον περὶ τῆς καταχρήσεως ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν ὡς ἀντισυνταγματικὸν καὶ ἐγὼ ἀποδέχομαι τὴν ἀποψιν ταύτην. Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος ὁρίζει ὅτι ἐκάστοτε δύναται νὰ δημοσιευθῆ προσφορὰ ἐγγραφοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιφέρεται κατάσχεσις ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας τοῦ κράτους. Τὸ ἀτομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιφέρεται ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ἀνωτέρω περιορισμοῦ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὑπαρξιν τοῦ κράτους. Τὸ ἀτομικὸν δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας ἐκφράσεως τῆς διανοίας μας, ἐβεσωμένον ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους, ἐπιφέρει ὅτι ἐπὶ τῆς ἐκφράσεως τῆς διανοίας μας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβληθῆ ἀπολύτως καμμία ἀπαγόρευσις. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐκφρασις τῆς διανοίας μας ἐπιφέρῃ ἐπιβολὴν τοῦ ἀνωτέρω περιορισμοῦ, τότε ἐπιβάλλεται ἡ ἐπιβολὴ τοῦ περιορισμοῦ τούτου

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΤΕ.
ΣΥΝΕΖΗΤΗΣΕ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΥΝΑΒΕΙΑ ΚΡΑΤΗ
ΕΠΕΚΡΙΘΗ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΠΡΟΣ ΛΗΨΙΝ ΜΟΝΟΜΕΡΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 21. ('Αθην. Πρ.). — Το Συμβούλιον της Κ. Τ. Ε. συνεζήτησε την έκθεσιν της Δημοσιονομικής 'Επιτροπής διά τα παραδουνάβια κράτη. 'Ο Πρόεδρος τοϋ Συμβουλίου κ. Πώλ Μπονκούρ άνέπτυξε την γαλλικήν άποψιν σύμφωνα με την όποίαν επιβάλλεται η λήψις άπό συμφώνου μέτρων διά την θεραπείαν της κρίσεως. 'Υπό το πνεύμα αύτό ή Γαλλία εισηγήθη την καθιέρωσιν καθεστώτος προτιμήσεως εις τα παραδουνάβια κράτη. 'Η Γαλλία προτείνει όπως αί κυριώτεραι εύρωπαϊκαί Δυνάμεις έγγηθοϋν την ίδρυσιν κοινοϋ ταμείου προωρισμένου ν' άποκαταστήση την έμπιστοσύνην εις τάς χώρας της Κεντρικής Εύρώπης. Την διαχείρισιν των χρημάτων θ' άναλάβη άμερόληπτος όργανισμός, ώστις θά καθορίση τον τρόπον καί τους τεχνικούς όρους της λειτουργίας τοϋ έν λόγω ταμείου. 'Εντός τοϋ πλαισίου της δράσεως αύτης θά ήδύνατο νά παρασχεθή ή οίκονομική ένίσχυσις την όποίαν εζήτησεν ή Αύστρία.

"Οσον άφορα την 'Ελλάδα, ό κ. Πώλ Μπονκούρ έξέφρασε την εύχην νά έπέλθη τελικώς ή έπιδιωκομένη συμφωνία μεταξύ της 'Ελληνικής Κυβερνήσεως καί των κατόχων τίτλων των 'Ελληνικών δανείων έν τω έξωτερικώ.

'Ο άντιπρόσωπος της Αγγλίας έδήλωσεν έκ μέρους της Κυβερνήσεως του ότι έκφράζει καί αύτος την ιδίαν μέ τον κ. Μπονκούρ εύχην άναφορικώς μέ την 'Ελλάδα.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΟΛΙΤΗ

ΓΕΝΕΥΗ, 21. ('Αθην. Πρ.). — Το Συμβούλιον της Κ. Τ. Ε. κατά την σημερινήν αύτοϋ συνεδρίασιν έξήτασε την έκθεσιν της Δημοσιονομικής 'Επιτροπής έπί της καταστάσεως των κρατών της Κεντρικής καί της Νοτιοανατολικής Εύρώπης.

'Ο κ. Κίμπσκ, άντιπρόσωπος της Αύστρίας, έξέθεσε διά μακρών την οίκονομικήν κατάστασιν της Αύστρίας.

Μετ' αύτον έλαβε τον λόγον ό άντιπρόσωπος της 'Ελλάδος κ. Πολίτης, ώστις άνέπτυξε την έλληνικήν άποψιν.

— 'Η 'Ελλάς—είπεν—εις ούδεμίαν βεβαίως ένέργειαν θά προέβαινεν άν δέν συνεβουλεύετο τους ξένους πιστωτάς της. 'Επιτακτική όμως άνάγκη την ύποχρέωσε νά λάβη μέτρα χάριν αύτης ταύτης της οίκονομικής της ύπάρξεως καί νά διακόψη την μεταφοράν (τρανσφέρ) ποσών τινων προοριζομένων διά την πλήρωμήν των τοκομεριδίων των έξωτερικών της δανείων, άτινα κατέστησαν ληξιπρόθεσμα την 1ην Μαΐου. 'Η 'Ελλάς είναι έτοίμη νά ύποβάλη το όλον ζήτημα ένώπιον τοϋ Διεθνούς Διαιτητικοϋ Δικαστηρίου της Χάγης.

Είτα ώμίλησεν ό Γερμανός άντιπρόσωπος Κέμπνερ έξ όνόματος της Δημοσιονομικής 'Επιτροπής έπιμείνας όπως τά ύπό της έπιτροπής προταθέντα μέτρα έφαρμοσθοϋν το ταχύτερον.

— 'Αν άφεθοϋν—είπεν—τα κράτη της Κεντρικής καί 'Ανατολικής Εύρώπης νά καταρρεύσουν, το έργον της οίκονομικής άνορθώσεως θά έκμηδενισθή καί θά έπιδεινωθή ή γενική κρίσις.

ΕΠΕΚΡΙΘΗΣΑΝ ΑΙ ΜΟΝΟΜΕΡΕΙΣ ΛΥΣΕΙΣ

'Αφ' έτέρου ή Δημοσιονομική 'Επιτροπή έπέκρινε την 'Ελλάδα καί την Βουλγαρίαν διότι ένήργησαν μονομερώς χωρίς νά έλθουν εις διαπραγματεύσεις μέ τους πιστωτάς των.

Τό Συμβούλιον υιοθετήσαν την άποψιν της Δημοσιονομικής 'Επιτροπής, άπηύθυνε πρός τας κυβερνήσεις Αύστρίας καί 'Ελλάδος έπίσημον έκκλησιν δι' ής καλοϋνται αϋται νά καταβάλουν πάσαν προσπάθειαν διά την έκπλήρωσιν των ύποχρεώσεών των. Τό ζήτημα των βουλγαρικών δανείων θά παραπεμφθή είς την Δημοσιονομικήν 'Επιτροπήν. Τέλος το Συμβούλιον έκήρυξε την λήξιν της Συνόδου.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

'Εκ Λονδίνου άγγέλλεται ότι το Φόρειν "Οφφις έλαβε την άπάντησιν της 'Ελληνικής Κυβερνήσεως είς το διάβημα τοϋ πρεσβευτοϋ της 'Αγγλίας διά την προσωρινήν άναστολήν της μετατροπής των τοκομεριδίων λήξεως 1ης Μαΐου είς ξένον συνάλλαγμα.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΟΥ ΣΤΡΕΖΕΜΑΝ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21. ('Αθην. Πρακτ.).—'Εν σχέσει πρός τον ύπό τοϋ Πουανκαρέ προλογισμόν των ύπό της Παρισινής «Ίλλουστρασιόν» δημοσιευομένων άπομνημονευμάτων τοϋ Στρέζεμαν, ή «Πολιτική καί Διπλωματική 'Αλληλογραφία» γράφει:

«"Οπως άποκρούση τις την κριτικήν τοϋ Πουανκαρέ, θά ἔπρεπε νά άποδείξη την κατ' άρχην ύφισταμένην σχέσιν μεταξύ της έθνικής Γερμανικής πολιτικής καί της διεθνιστικής τοιαύτης. 'Ο Στρέζεμαν άκριβώς άπέδειξε την ύπαρξιν στενής σχέσεως μεταξύ των δύο τούτων πολιτικών, αίτινες άποτελοϋν δύο παράγοντας έναρμονιζομένους είς την ένιαίαν πολιτικήν του. 'Η πρός τον Κρόμπριντζ έπιστολή του έκφράζει άκριβώς την ίδέαν αύτήν. Πρέπει νά άναγνώση τις την έπιστολήν όπως άκριβώς έχη καί νά μή παραποιή το πνεϋμα ύφ' ό έγράφη, παρουσιάζων αύτην ώς δείγμα διπροσωπίας, όπως άκριβώς πράττει ό κ. Πουανκαρέ. Είνε άκριβώς έκπληκτικον πώς ό Γάλλος ούτος πολιτικός, όστις έπί τών ήμερών του ύπεστήριξε την πολιτικήν των χωριστικών της Ρηνανίας, τολμά νά ύποστηρίζη τοιαύτα άδάσιμα πράγματα καί μάλιστα νά έπιρρίπτη μίαν τοιαύτην πολιτικήν διπροσωπίας έπί τοϋ μακαρίτου Γερμανοϋ πολιτικοϋ άνδρός. 'Η Γαλλία ούδεμίαν ἔπρεπε νά ἔχη άμφιβολίαν έπί των αίσθημάτων της Γερμανίας, άλλ' ούχί ύπό την ἔννοιαν την όποίαν ύποστηρίζει ό κ. Πουανκαρέ, διότι ή Γερμανία θέλει καί έπιθυμεί πάντοτε την είρήνην, άλλά μίαν είρήνην έδραζομένην έπί της ίσοτιμίας καί έλευθερίας. Αύτη είνε ή πολιτική της Γερμανίας, αύτη ύπῆρξε καί ή πολιτική τοϋ Στρέζεμαν».

Η ΑΝΕΛΚΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ "ΧΑΔΙΩΤΗΣ„

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 21. ('Αθην. Πρ.). — Το έλληνικόν άτμόπλοιον «Χαδιώτης» άνειλκύσθη σήμερον χωρίς νά ύποστῆ ούδεμίαν ζημίαν. Τό άτμόπλοιον έπανέλαβε τον πλοϋν του πρός το 'Οράν.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΤΡΕΙΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΙ

Ηύτοκτόνησε χθές ριφθείς είς την θάλασσαν είς το Καλαμάκι παρά το κέντρον Κρητικοϋ ό 23ετής ύδραυλικός Α. Μανίκης. 'Ο αύτόχειρ πρίν ριφθῆ είς την θάλασσαν έδεσεν άπό τοϋ λαιμοϋ του διά σύρματος ένα λίθον, το βάρος τοϋ όποίου έβύθισεν άμέσως το σῶμά του είς τον πυθμένα της θαλάσσης.

'Εξ έπιστολῶν τάς όποίας άφῆκεν ό αύτόχειρ πρός διαφόρους φίλους του προκύπτει ότι ούτος ηύτοκτόνησε διά λόγους οίκονομικούς.

'Η άμαξοστοιχία της Κηφισιάς παρέσυρε καί διεμέλισε οίκτρῶς, παρά το 'Ηράκλειον, ένα νέον μελαχροινόν ήλικίας 30—35 ἐτῶν.

Είς τα θυλάκια τοϋ διαμελισθέντος εύρέθη έπιστολή γραμμένη γαλλιστί μέ ύπογραφήν δυσανάγνωστον, έκ της όποίας προκύπτει ότι ούτος ηύτοκτόνησεν. 'Η έπιστολή έχει έπί λέξει ώς έξῆς:

«'Αντίο γιά πάντα. Πηγαίνω. 'Εξ άλλου είνε δίκαιον. "Ενα μικρό παράπτωμα διέπραξα, είνε 7 χρόνια, συνοδευόμενον μέ μιά καλή πράξι, κατ' έμέ τοϋλάχιστον. Στά σίδερα της φυλακῆς δέν άντέχω. Λέγουν πῶς αύτοί ποϋ αύτοκτονοϋν είνε δειλοί. "Ισως νά μή ἔχουν άδικον. Φεύγω, ή μόνη λύπη ποϋ ἔχω είνε ότι ἔκαμα κακό..... είς άλλους. "Ας μέ συγχωρήσουν. "Ολα πληρώνονται είς αύτόν τον κόσμον. Δυστυχῶς δέν μπορεσα έγώ νά πληρώσω. Συγχωρήσατέ με».

Ηύτοκτόνησε χθές είς την 'Ηλιούπολιν δι' αίσθηματικούς λόγους ό εικοσιπενταετής Θωμάς 'Αλαβάνος, υίός τοϋ έκεί ζυθοπώλου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΘΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΖΑΪΜΗΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΟΠΩΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΘΗ Ο ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ ΘΑ ΖΗΤΗΣΗ ΝΑ ΤΟΥ ΔΟΘΗ Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΕΝΤΟΛΗ

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΘΑ ΣΥΣΤΗΣΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΖΑΪΜΗΝ ΤΟΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΥΡΕΟΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εκ τῶν νυκτερινῶν συνομιλιῶν τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων μετα τῶν ἀντιπροσώπων τοϋ Τύπου προκύπτει ὅτι αἱ ἀπόψεις τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ διατυπώσουν πρὸς τὸν κ. Ζαΐμην κατὰ τὰς σημερινὰς ἀκροάσεις των παρ' αὐτῷ δύνανται νὰ συνοψισθοῦν ὡς κάτωθι:

'Ο ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης θὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐπὶ τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ παραιτηθέντος Πρωθυπουργοῦ εἰσηγήσεων πρὸς αὐτὸν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκολουθητέαν κατεύθυνσιν εἰς τὰς ἐνεργείας του πρὸς διευθέτησιν τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως. Θὰ τονίσῃ ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἶνε ἐπιτετραμμένον ὁ 'Ανώτατος ρυθμιστὴς τοῦ Πολιτεύματος νὰ βασίσῃ τὰς ἐνεργείας του ἐπὶ κατευθύνσεως προβλεπούσης τὸν μειωτικὸν ἀποκλεισμὸν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας Κυβερνήσεως τοῦ μείζονος καὶ κοινοβουλευτικῶς ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς ἀπὸ ἀπόψεως λαϊκῆς δυναμικότητος κόμματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Αἱ εἰσηγήσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, θὰ προσθέσῃ ὁ κ. Τσαλδάρης, καὶ ἀτόπως καὶ ἀναρμοδίως ἐγένοντο. Διότι ἐὰν ὁ πρόεδρος τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως πιστεύῃ ὅτι ἡ κοινοβουλευτικὴ του πλειοψηφία ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ πραγματικὴ καὶ ἐνημερωμένη πρὸς τὴν λαϊκὴν θέλησιν, τότε οὐδεὶς ἀπολύτως συνέτρεχε λόγος νὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν. 'Εὰν ἀντιθέτως, ὅπως φαίνεται νὰ συμβαίνῃ, ἔχει ἀναγνωρίσει καὶ αὐτὸς ὅτι ἡ κοινοβουλευτική του πλειοψηφία εἶνε πλασματική μόνον, τότε κανὲν ἀπολύτως δικαίωμα δὲν ἔχει νὰ θέλῃ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν 'Ανώτατον "Αρχοντα καὶ εἰς τὸ μεῖζον κόμμα τῆς 'Αντιπολιτεύσεως τὸ κατὰ τεκμήριον ἀπολαῦον πλέον τῆς λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης τὰς θελήσεις του, ἐκμεταλλευόμενος τὴν ἐν τῇ Γερουσίᾳ πλειοψηφίαν, τὴν ὁποίαν διαθέτει.

Τὸ Λαϊκὸν κόμμα, θὰ τονίσῃ ὁ κ. Τσαλδάρης πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, εἶνε πρόθυμον νὰ παράσχῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν χώραν καὶ νὰ διευκολύνῃ τὸν 'Ανώτατον "Αρχοντα εἰς τὴν προσπάθειάν του πρὸς ρύθμισιν τῆς κρίσεως. "Εχει ὅμως τὴν εὐλογον ἀξίωσιν, ἀπολύτως, ἄλλως τε, σύμφωνον πρὸς τὰ κοινοβουλευτικὰ θέσμια, ὅπως καὶ ὁ 'Ανώτατος "Αρχων εἰς τὰς ἐνεργείας του πρὸς ρύθμισιν τῆς κρίσεως ἀναγνωρίσῃ εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν καὶ κοινοβουλευτικῶς καὶπραγματικῶς ἔχει.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν κύκλων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἔχει ὑποχρέωσιν ὅπως ἀφοῦ συμβουλευθῇ σήμερον τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς κρίσεως ἀναθέσῃ εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ νέας Κυβερνήσεως. Εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην θ' ἀπόκειται πλέον νὰ κατευθύνῃ τὰς ἐνεργείας του πρὸς συνεννόησιν μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἄλλων κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὴν συγκρότησιν Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ, ἡ νὰ ἐπιδιώξῃ τὸν σχηματισμὸν ὁμοιογενοῦς Κυβερνήσεως.

Πάντως, κατὰ τὴν γνώμην τῶν κύκλων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, συμπίπτουσαν καὶ πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Τσαλδάρη, ἡ νέα Κυβέρνησις ἔχει ὑποχρέωσιν ν' ἀποβλέψῃ εἰς τὴν ριζικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως διὰ τῆς ἀμέσου διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ προκηρύξεως τῶν νέων ἐκλογῶν.

ΤΙ ΘΑ ΥΠΟΔΕΙΞΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΖΑΪΜΗΝ

'Ο 'Αρχηγὸς τῆς «Δημοκρατικῆς 'Ενώσεως» κ. Παπαναστασίου θὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ὅπως ἐπιζητήσῃ τὴν συγκρότησιν Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ τῶν κομμάτων τῆς σημερινῆς 'Αντιπολιτεύσεως. Θὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ ἐπαναφορὰ ἐν ἰσχύϊ τῆς ἀναλογικῆς, ἀπαλύνουσα τὸν κομματικὸν ἀνταγωνισμόν, διευκολύνει τὴν συνεργασίαν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἡ ὁποία, ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, καθίσταται ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη. Τοῦτο δὲ διότι εἶνε προφανὴς ἡ ἀνάγκη νὰ ὑπάρξῃ Κυβέρνησις ἰσχυρὰ καὶ ἱκανὴ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν διασαλευθεῖσαν κοινωνικὴν ἀλληλεγγύην καὶ πειθαρχίαν καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα καὶ τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς χώρας. Κατὰ τὸν κ. Παπαναστασίου ἡ νέα Κυβέρνησις δὲν εἶναι σκόπιμον νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ προκήρυξιν τῶν ἐκλογῶν λόγῳ τῆς ἐπικειμένης συγκλήσεως τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάννης. Σκοπιμώτερον εἶναι νὰ ἀναβάλῃ τὴν προκήρυξιν τῶν νέων ἐκλογῶν εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάννης, χρησιμοποιοῦσα διὰ τὴν εἰς αὐτὴν ἀντιπροσώπευσιν τῆς 'Ελλάδος τὸν κ. Βενιζέλον, ἐφ' ὅσον οὗτος διεχειρίσθη μέχρι τοῦδε τὸ ζήτημα τῶν ἐπανορθώσεων. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν αὐτήν, τῆς μὴ ἀμέσου διαλύσεως τῆς Βουλῆς, καθίσταται ἐπάναγκες, κατὰ τὸν κ. Παπαναστασίου ἡ νέα Κυβέρνησις νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὡς ἀρχηγοῦ τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειονοψηφίας, διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὅρων, ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ παράσχῃ τὴν ὑποστήριξίν του πρὸς αὐτήν. Τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου δημοσίαν καὶ ἐπισήμως δήλωσιν ὅτι ὡς ἀρχηγὸς τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας ἀποστέργει τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Τσαλδάρην, θεωρεῖ ὁ κ. Παπαναστασίου ὡς πρᾶξιν ἀντιπολιτικὴν καὶ δυσχεραίνουσαν τὴν διευθέτησιν τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως.

Ο κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ

'Ο ἡγέτης τῆς «Πολιτικῆς Προοδευτικῆς 'Ενώσεως» κ. Ζαβιτσιάνος θὰ ὑποδείξῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως γενικοῦ συνασπισμοῦ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τονίζων ὅτι καθιστᾷ αὐτὸν ἀπολύτως ἐπιβεβλημένον ἡ κρισιμότης τῆς καταστάσεως. 'Η κρισιμότης ἀκριβῶς τῆς καταστάσεως ὑπαγορεύει εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας, τονίζει ὁ κ. Ζαβιτσιάνος, νὰ συνεργασθοῦν, θέντες κατὰ μέρος ζητήματα πρωτοκαθεδρίας καὶ χαρτοφυλακίων, διὰ νὰ ἡμπορέσουν νὰ δώσουν εἰς τὴν χώραν κυβέρνησιν κύρους καὶ περισυλλογῆς. Καὶ κατὰ τὸν κ. Ζαβιτσιάνον ἡ ἄμεσος διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ προκήρυξις τῶν νέων ἐκλογῶν παρίσταται ἐπιβεβλημένη διὰ τὴν πλήρη ἐκκαθάρισιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Ο κ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Εἰς τὴν ὑπόδειξιν τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως συνασπισμοῦ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ προβῇ πρὸς τὸν κ. Ζαΐμην καὶ ὁ κ. Κονδύλης.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

'Ο ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Καφαντάρης θὰ συστήσῃ πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ὅπως κατευθύνῃ κατὰ πρῶτον τὰς ἐνεργείας του πρὸς τὸν σχηματισμὸν Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως. Εἰς περίπτωσιν δὲ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ σχηματισμὸς τοιαύτης κυβερνήσεως καταστῇ ἀνέφικτος νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν συγκρότησιν κυβερνήσεως γενικοῦ συνασπισμοῦ ὅλων τῶν ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει κομμάτων. "Εν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἐξυπακούεται, κατὰ τὸν κ. Καφαντάρη, ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμέσου διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ προκηρύξεως τῶν ἐκλογῶν.

Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

'Ο ἀντιπρόεδρος τῆς παραιτηθείσης κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος, ὡς ἀρχηγὸς ἰδίου κόμματος, θὰ συστήσῃ τέλος καὶ αὐτός, ὅπως καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως συνασπισμοῦ τῆς σημερινῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν, θὰ δηλώσῃ, δὲν εἶνε φυσικὰ δυνατὸν νὰ μετάσχῃ αὐτός, συνταυτίσας τὴν τύχην του μετὰ τῆς παραιτηθείσης κυβερνήσεως.

Η ΕΝΤΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΝ;

Εἶνε πρόωρος ἀπὸ τοῦδε πᾶσα πρόβλεψις περὶ τῶν ἀποφάσεων εἰς τὰς ὁποίας θὰ καταλήξῃ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μετὰ τὰς σημερινὰς ἀκροάσεις τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν. 'Εὰν ὑποθετήσῃ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Καφαντάρη ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ ἔχει ἐντολὴν νὰ ὑποβάλῃ τὴν γνώμην ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἀναθέσῃ τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας Κυβερνήσεως εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος καὶ θεωρεῖται βέβαιον ὅτι θ' ἀποδεχθῇ κατ' ἀρχὴν ταύτην, ζητῶν εἰκοσιτετράωρον προθεσμίαν διὰ τὴν τελικὴν ἀπάντησιν. 'Ο κ. Τσαλδάρης, λαμβάνων τὴν ἐντολήν, θὰ ἔλθῃ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἄλλων κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν δυνατότητα τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ. "Υπάρχουν πληροφορίαι βάσιμοι, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ πολιτειακόν, ζήτημα δὲν πρόκειται ν' ἀποτελέσῃ τὴν δυσχέρειαν διὰ τὴν συγκρότησιν Κυβερνήσεως εὐρέος συνασπισμοῦ, διότι θὰ δοθῇ καὶ πάλιν εὐκαιρία νὰ διαπιστωθῇ ὅτι τοιοῦτον ζήτημα δὲν ὑπάρχει. 'Οπωσδήποτε ὅμως καμμία πρόβλεψις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἀν θὰ τελεσφορήσουν αἱ συνεννοήσεις διὰ τὸν σχηματισμὸν τοιαύτης Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετάσχῃ, πάντως, καὶ ὁ κ. Κονδύλης.

"Εν περιπτώσει τελικοῦ ναυαγίου τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως εὐρέος συνασπισμοῦ, ὡς πιθανώτερα λύσις διευθετήσεως τῆς κρίσεως θεωρεῖται ἡ συγκρότησις Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν κ. Καφαντάρην.

"Ο,τι δύναται νὰ προβλεφθῇ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλῶς εἶνε ὅτι ἡ ὁριστικὴ λύσις τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως δὲν θὰ καταστῇ δυνατὴ πρὸ τῆς προσεχοῦς Πέμπτης.

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΕΥΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

'Ο ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης εἰς συνομιλίαν του μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, μετὰ τὴν λύσιν τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

—Δυστυχῶς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν ἀγόρευσίν του ἔδειξε τοιαύτην κατωτερότητα ὥστε νὰ κατασταθῇ ἄξιος οἰκτιρμοῦ. 'Η ὑπὸ τὰς σημερινὰς τραγικὰς διὰ τὴν χώραν συνθήκας ἀπάντησις ἐπὶ τῶν ἀναξίως διὰ πρωθυπουργόν, παρ' αὐτοῦ λεχθέντων, θ' ἀπετέλει τελείαν παραγνώρισιν τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου ἤνατι τῆς κρισιμότητος αὐτῆς καθήκοντος εἰς τοὺς πολιτικούς. Εἶνε ἀληθῶς λυπηρὸν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑπὸ πείσματος παρασυρόμενος δὲν κατώρθωσε νὰ φανῇ οὐδὲ κατὰ τὴν παραίτησίν του, τοὐλάχιστον, ἄξιος τῶν περιστάσεων».

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ Τ.Τ.Τ. ΒΑΙΝΕΙ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ
Ο κ. ΛΑΔΑΣ ΗΛΘΕ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΕΙΣ ΕΠΑΦΗΝ ΜΕ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Καθ' ὅλον τὸ ἀπόγευμα τῆς χθὲς κατεβλήθησαν προσπάθειαι ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐλθῇ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν ἀπεργῶν. Πράγματι ἀντιπροσώπων τῶν Τριατατικῶν μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. κ. Πενθερουδάκη, ὅστις συνέστησεν εἰς αὐτοὺς ὅπως λύσουν τὴν ἀπεργίαν καὶ ἀναλάβουν ἀπὸ τῆς σήμερον τὰ καθήκοντα των, ὁπότε καὶ θὰ ἐδίδετο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ πλέον εὐνοϊκὴ λύσις εἰς τὰ αἰτήματά των. 'Η ἀντιπροσωπεία τῶν ἀπεργῶν ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Πενθερουδάκην ὅτι τότε μόνον θὰ ἐδέχετο νὰ λύσῃ τὴν ἀπεργίαν, ἐὰν προηγουμένως ἐγίνοντο δεκτὰ τὰ αἰτήματα.

Βραδύτερον, τὴν 10ην νυκτερινὴν οἱ κ.κ. Λάδας καὶ Πενθερουδάκης ἐδέχθησαν ἐπιτροπὴν ἀπεργῶν μετὰ τῆς ὁποίας συνεζήτησαν ἐπὶ δίωρον τὰ αἰτήματα. Κατὰ σχετικὰς μας πληροφορίας ἡ ἐπιτροπὴ ἤδη ἐζήτησεν νὰ παύσουν αἱ διώξεις τῶν Τριατατικῶν καὶ δοθῇ ἱκανοποιητικὴ λύσις εἰς τὰ αἰτήματα των. 'Ακολούθως ἡ ἐπιτροπὴ μετ' ἄλλων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἀπεχώρησαν πρὸς συνάντησιν τῆς ἀπεργιακῆς ἐπιτροπῆς διευθύνει τὸν ἀγῶνα.

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ;

Τὴν νύκτα, καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως προφανῶς τῶν συνεννοήσεων διὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀπεργίας, ἐξεδόθη ὑπὸ τῶν ἀπεργῶν τὸ ἑξῆς ἀνακοινωθέν:

«Αἱ συνεργαζόμεναι 'Ομοσπονδίαι Τ. Τ. Τ. παλλήλων διαψεύδουν μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον τὰ γραφόμενα εἰς τινας ἐφημερίδας καὶ δι' εὐνοήτους λόγους διαδιδόμενα μεταξὺ τῶν ἀπεργῶν περὶ δήθεν διαρροῶν τῶν ἀπεργῶν καὶ δήθεν ἐκφυλισμοῦ τῆς ἀπεργίας.

'Απεναντίας ἡ ἀπεργία ἐξακολουθεῖ εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν μὲ συμμετοχὴν ἄπαντος τοῦ προσωπικοῦ, μὲ συνοχὴν καὶ πίστιν εἰς τὸν ἀγῶνα προφανῆ.

Σήμερον Τρί